

Ds. Th. van der Groe: Gods nabijheid in ziekte

Auteur: Ds. Th. van der Groe (1705-1784)
Tekst: n.v.t.
Bron: Brieven
Thema: Gods nabijheid in ziekte

Door 's Heeren vaderlijke goedheid begin ik mijn verloren krachten van dag tot dag weer terug te krijgen, zodat ik hoop met Zijn genadige ondersteuning op de aanstaande rustdag zelf mijn dienst weer waar te nemen, al was het dan maar voor een klein uurtje en niet langer. Want mijn volkje roept: 'Mocht onze dominee maar een half uurtje op de stoel 1) staan, dat hadden wij veel liever dan al het andere, want het is of wij een vreemde leer of godsdienst hadden sinds die drie weken.'

Och, mijn vriend, ik heb mijzelf zo ellendig en onnut gezien in het hevigste van mijn ziekte, dat ik het niet met woorden kan uitdrukken. Ik dacht dat ik nergens in de wereld nuttig voor was en dat niemand iets aan mij zou missen. O, ik was met Van Lodenstein waarlijk maar een dode hond voor God en anders niet.

Maar ik lag op Christus 2), ik werd gedragen door Christus; op Hem lag al mijn schuld verzoend en voldaan. Ik kon geen twee woorden voor een gebed tezamen brengen, maar Christus was mijn alles. O, hoe vol en algenoegzaam, hoe getrouw en goedertieren was mij de Heere! Wat maakte en hield Hij mijn arme ziel stil!

Ik mocht eens in die tijd een preek in mijn gemoed doen, zonder daarvan tot iemand één woord te spreken, over: Gij omringt mij met Uw goedertierenheid als met een rondas 3). O, wat wonderlijke goedertierenheden met betrekking tot alleen mijn eigen staat, heb ik door de Heere voor mij toen gezien en genoten! Daar was geen doorzien aan. Het was als een zee om in te zwemmen, ja, om in te verdrinken.

En mijn vijand stond er bij, gelijk als aan mijn rechterhand (Zach. 3 : 1,2). Maar ik werd rondom met die goedertierenheid tegen hem omringd en gewapend als met een rondas. Hij had aan mij niets. Hij stond verstomd 4) voor mijn aangezicht: Christus mijn Borg stond in voor alles. Hij nam van mij alle vrees en elk werk uit mijn ziel weg, hij droeg mij en bedekte mij en ondersteunde mij. Hij was mijn AL, mijn leven. Had ik zo mogen heengaan, ik was weggenomen geweest zonder te sterven, want de dood zou mij geen dood geweest zijn. O, de dood is niets, waar Christus het leven is. Daar heb ik nu iets van kunnen geloven. Mijn hart was toen ook zo los van alles dat ik met niets of met niemand in de wereld iets te maken had. Het was of al die schaduwen geheel verdwenen waren. De Heere was er alleen, Die zou voor alles zorgen.

Maar kort daarna gaf de Heere mij te zien dat Hij mij weder herstellen zou en dat ik nog niet heen zou gaan... En van die tijd is mijn beterschap langzaam begonnen.

Nochtans moet ik u ook zeggen, dat toen ik weer voor het eerst op de been was, ik enige dagen zeer treurig heb doorgebracht omdat ik weer in de wereld moest treden. Alles was voor mij toen zeer droevig en donker en ik miste die nabijheid. Waarlijk, ontbonden en met Christus te zijn, was mij verre het beste geweest, indien het de Heere zo had behaagd.

Nu kruip ik alweer als een worm daarheen, onder veel drukkende ellende, drukkende posten 5) en moeilijkheden en drukkende bezigheden.

1) kansel

2) vertrouwde mij geheel aan Christus toe

3) schild

4) stemmeloos

5) taken

